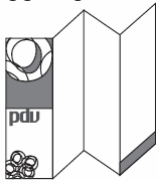

1. Kivágni

2. Behajtani négy részre függőlegesen

3. Behajtani két részre vízszintesen

TUDNI ÉRTÉKELNI AZ ÁLDOZATOT

Életige

„**Akik könnyek között vetnek, majd ujjongva aratnak.**”

(Zsolt 126(125),5)

2007. március

Adaptálás a gen 3 központ gondozásában

Amikor az életünkre gondolunk, sokszor idillinek képzeljük el: „Jönnek a napok egymás után, elgondoljuk, hogy egyik jobb lesz, mint a másik: jól végzett munka, tanulás, pihenés, meghitt órák családi körben, találkozások, összejövetelek, sport, szórakozás, minden rendben és békében.

Az ember szívében mindig ott a remény, hogy a dolgok így történnek, és csakis így.

Valójában azonban szent utazásunk másképp alakul, mert Isten másnak akarja.

Megenged, vagy akar bizonyos dolgokat, hogy létünk igazi értelmet nyerjen, és elérjük azt, amiért teremtettünk.

Ezért érnek bennünket fizikai és lelki fájdalmak, betegségek, ezer meg ezer szenvedés, melyek inkább szólnak a halálról, mint az életről.

Hogy miért? Isten talán a halált akarja? Nem. Isten az életet szereti, a teljes és gyümölcsöző életet, amit minden jóra, biztonságra, békére törekvésünkkel együtt sem tudnánk mi elképzelni soha.

Ő a magvető, aki elhinti a magot, és annak el kell halnia: ebben ott van minden fáradásunk és szenvedésünk jele; és Ő az arató is,

aki begyűjti a halálból fakadó életet, a duzzadó kalászt.

Hogyan éljük ezt az igét?

Értéket kell tulajdonítanunk a fájdalomnak. Legyen az kicsi vagy nagy, oda kell figyelniük rá. Különösen értékelniük kell azt a fáradságot, azt az áldozatot, amely együtt jár a felebarát iránti szeretettel, mert ez jellegzetes kötelességünk. **Olyan fájdalom ez, mely életet szül.**

Tegyünk mindent úgy, hogy soha ne adjuk fel, akkor sem, ha nem látjuk munkánk eredményét! Lehet, hogy idővel, vagy máshol, de egyszer csak termőre fordul.

„NE ADJUK FEL”

Történt egyszer,
hogyan...

Sokat szenvedtem a szüleim válása után. De egyszer a „Gyerekek az egységért” csoportunkban hallottam azt, hogy amikor Jézus a kereszten mindenkitől elhagyatottnak érezte magát, nem hagyta abba a szeretetet. **Akkor elhatároztam: „Én is tovább szeretek!”**

Korábban nem jöttem ki édesapámmal, és ezer ürügyet kerestem, hogy ne találkozzam vele. Ezen a ponton megértettem, hogy ha így viselkedek, az annyit jelent, hogy a szeretetről semmit sem értettem meg. **Elkezdtem kibújni a csigaházamból és igyekeztem minél több időt tölteni édesapámmal. Így kapcsolatunk sokat javult.**

Mindenkinek javaslom, hogy ha ilyen időszakot élnek, hogy vessék be magukat a szeretetbe, mert a szeretet mindent legyőz.

(Francesca – Olaszország)

www.teens4unity.net